

TRADIČNÍ VÁNOČNÍ VYCHÁZKA – 30.12.2021

U vchodu do Kinského zahrady se nás sešlo 32. Počasí neodpovídalo konci prosince – +13 °C a vlhý větřík připomínaly spíš jaro. Za vstupní branou jsme se u mohutného platanu vyfotografovali a vydali se na plánovanou trasu. Sotva jsme vyšli, začalo mžít a potom i slabě pršet. Ke slovu přišly kapuce a deštníky. Moc mě potěšilo, že jsem pod nimi viděl jen samé usměvavé tváře.

Prošli jsme okolo letohrádku, zvonice, prohlédli si několik sousoší a postupně vystoupali okolo jezírek s vodopády a vyhořelého památného kostelíku na vrchol Petřína. Pokračovali jsme krásně zazimovaným Růžovým sadem ke hvězdárně, kde jsme se zastavili u bronzové sochy velké osobnosti našich novodobých dějin – Milana Rastislava Štefánika. Než jsme vyšli na vyhlídku u „Hladové zdi“, tak pršet přestalo. Od hvězdárny je to už jen kousek cesty (okolo hradeb s malebnou vyhlídkou na sakrální stavby a Petřínskou rozhlednu) na vrchol Petřína s ocelovou rozhlednou – nejvýše položenou stavbou v Praze.

Od prostoru u rozhledny jsme si prohlédli všechny církevní stavby, včetně krásně upravených kaplí křížové cesty, a pokračovali „zadní pěšinou“ na náměstíčko před Strahovským klášteřem. V kostele i u kostela byly k vidění jesličky, nahlédli jsme i na nádvoří. Průchodem jsme prošli na Pohořelec a dále na Loretánské náměstí. Šli jsme procházkovým tempem. Nic jsme nevynechali, a navíc jsme navštívili i Loretánskou zahradu, která byla dlouhá léta veřejnosti uzavřená. Prohlédli jsme si jesličky v Loretánské kapli Panny Marie, jesličky u kostelní zdi Strahovského klášteřa, a nakonec i největší jesličky v kostele u Klášteřa kapucínů. V množství turistů a Pražanů se naše velká skupina v setmělých pražských uličkách postupně rozpadala, a tak mnozí dokončili vycházku individuálně. Většina nás ještě prošla na hradní náměstí a okolo baziliky svatého Jiří i do Zlaté uličky. Nakonec jsme sešli na vyhlídku pod hradní branou, odkud byl mimořádně krásný výhled na vánočně osvětlenou Prahu, především na malostranské střechy a Petřín. Pak už následoval jen krátký sestup po Zámeckých schodech na Klárov, kde jsme se u metra rozloučili a rozešli se do tepla svých domovů.

Celá trasa byla dlouhá asi 6 km. Věřím, že i ti co došli k cíli vycházky sami, si vycházku podvečerní starou Prahou náležitě užili.

Honza Šiml